

רמ"ש 30716-08-25 פ. נ' פ. ואח'

לפני כבוד השופט אסף זגורי

מבקש א.פ.

נגד

משיבה ר.פ.

בעניין שלוש ילדיהם הקטינים

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט לענייני משפחה בנצרת (כב' השופטת גלית מרגלית ביטון) בתלה"מ 2788-05-25 מיום 13.7.25.

השתלשלות העניינים:

2. הצדדים הינם בני זוג נשואים ולהם 3 ילדים קטינים בגילאים 11, 9 ושנתיים (בקיחוב).

3. בין הצדדים התנהל הליך יישוב סכסוך בבית משפט קמא (י"ס 21423-11-24) אשר נסגר ביום 4.3.25 ללא שעלה בידיהם להגיע להסכמות וביום 4.5.25 הגישה המשיבה תביעה בעניין אחריות הורית וקביעת זמני שהות. עם הגשת התביעה, הזמין בית משפט קמא תסקיר שיוגש תוך 90 יום והחליט שלאחר שיוגש תסקיר ייקבע מועד לדיון.

4. לפיכך הגישה המשיבה ביום 13.5.25 בקשה בהולה ביותר לקביעת זמני שהות והזמנת תסקיר או מתן הוראות מתאימות תוך שטענה כי לא ניתן להמתין עד להגשת תסקיר נוח המצב החמור של הסדרי השהות והניכור ההורי של הילדים כנגדה. היא טענה כי הגם שהצדדים חיים תחת קורת גג אחת, מתקיימת קואליציה בין האב לבין שני הילדים הגדולים המנותקים ממנה רגשית, תוקפים אותה, מזלזלים בה ומתנכרים לה. לכן הצביעה על סיכון של ממש לקשר שלה עם ילדיה וביקשה התערבות מיידית של בית משפט קמא בין אם בהקדמת מועד הגשת תסקיר ובין אם בקביעת זמני שהות אף תחת פיקוח.

5. בית משפט קמא היה ער לדברים שנטענו וביום 14.5.25 קבע דיון דחוף לפניו בבקשה ליום 29.5.25. בינתיים הוגשה תגובת המבקש בה טען כי ככל הנראה המשיבה סובלת מדיכאון, כי היא עזבה את הבית ללא הודעה מוקדמת תוך שנטלה עמה את בנם הרך והותירה את המבקש והילדים הגדולים יותר. לדבריו המשיבה סובלת מהתפרצויות זעם ונוהגת באלימות כלפי ילדיה הקטינים החוששים ממנה ולא מוכנים להיות נוכחים במחיצתה ללא השגחת אביהם. לדבריו מעולם לא מנע מפגשים בינה לבין הילדים הגדולים יותר וזאת גם כאשר עזבה את הבית במרץ 2025 והחליטה לשוב לאחר מספר ימים במפתיע. האב צירף תמונות של הילדים ותמלול הודעות מהם אליו כאשר היה בעבודה ולפי הנטען המשיבה הכתה מי מהם. האב עתר לפיכך לקביעת זמני שהות תחת פיקוח וליווי של איש מקצוע.

6. הדיון בבקשה הדחופה בבית משפט קמא נדחה מספר פעמים מטעמים שונים ובסופו של דבר נקבע ליום 9.7.25.

7. אי לכך הגישה המשיבה בקשה דחופה ביום 23.6.25 לקיום זמני שהות עם שני הילדים הגדולים יותר במרכז הקשר, להקדמת מועד הגשת תסקיר ולהקדמת מועד הדיון.

8. ביום 24.6.25 הורה בית המשפט קמא על דחיה נוספת של הדיון הפעם ליום 10.7.25 וכן הורתה לעו"ס לסדרי דין לבדוק פניות מרכז הקשר בעפולה לשם קיום מפגשים בין האם לבין שני ילדיה וכן הורתה להגיש תסקיר ראשוני חרף ההחלטה המקורית מיום 6.5.25. עוד הובהר כי האחריות לקיום קשר בין הקטינים לבין האם היא לפתחו של האב שעה שהילדים מצויים באחריותו ועליו להפעיל סמכות הורית בהתאם. באותה החלטה מונה אפו"ט לדין מטעם הלשכה לסיוע משפטי שאמור היה להגיש עדכון ראשוני עד 10.7.25. כן נקבע כי בדיון הקבוע ליום 10.7.25 ידון בית המשפט בשאלת הצורך במינוי מומחה חיצוני להבטחת הקשר בין הקטינים להוריהם.

9. ביום 1.7.25 הוגש עדכון העו"ס לסדרי דין בו נקבע כי לא ניתן יהיה לקבל המשפחה במרכז הקשר בשל עומס במרכז ויציאתו של עו"ס המרכז למילואים. לפיכך נערכה בדיקה מול מרכזי קשר בערים סמוכות והוסכם בין ההורים לעו"ס על קיום מפגשים במרכז קשר בעיר סמוכה בימי ג'. הוצע על ידי העו"ס גם להסדיר את הקשר בין האב לבין הקטין הרך ששוהה באחריות המשיבה פעמיים בשבוע וזאת עד להגשת תסקיר עם המלצות. לא הייתה התייחסות לאפשרות הגשת תסקיר ראשוני אך נראה כי דיווח זה בא במקום "תסקיר ראשוני".

10. בית משפט קמא קבע כי הדיווח וההמלצות יידונו בדיון הקרוב שקבוע ליום 10.7.25.

11. ביום 10.7.25 התקיים דיון בבית משפט קמא, תחילה דיון בלתי פורמאלי ולאחר מכן דיון שתועד בפרוטוקול. בדיון זה עתרה ב"כ המשיבה למינוי מומחה בתחום הפסיכולוגיה בדחיפות והסכימה להמלצות העו"ס לסדרי דין. מנגד, המבקש טען כי יש לערוך בדיקת מסוגלות הורית והערכת מסוכנות לאם נוכח אלימות שהיא נוקטת כלפי הילדים. נטען כי הילדים חרדים לשהות עם האם לבדה ומבקשים מאביהם שיהיה נוכח במפגש ולו בוודאאו. עוד נטען כי יש להעביר הילד הצעיר לידי האב ולקבוע לכל הפחות זמני שהות כולל לינה של האב עמו. יצוין כי ב"כ המבקש התנגדה להמלצות העו"ס בעניין המפגשים של האם עם הקטינים.

ההחלטה נושא הבקשה:

12. ביום 13.7.25 ניתנה ההחלטה נושא הבקשה. בהחלטה נסקרו טענות הצדדים והשתלשלות הדברים כאמור לעיל.

13. בית משפט קמא מתאר בהחלטתו כי שני הצדדים מסכימים וסבורים שיש לשלב המשפחה בהליך טיפולי, כאשר האם מסכימה למינוי מומחה מטעם בית המשפט ואילו האב סבור שיש צורך להפנות תחילה לבדיקת מסוגלות הורית.

14. בית משפט קמא קבע כי רב הנסתר על הגלוי ביחס לטענות הצדדים וכי סוגיית הבטחת הקשר בין הקטינים להוריהם אינה פשוטה וחייבת להיות תחת מעטפת טיפולית מקצועית ואינטנסיבית שהיא מותאמת ורחבה יותר ממרכז קשר, תוך פיקוח הדוק של בית משפט על התהליך ועל מידת שיתוף הפעולה של ההורים. לא מדובר במקרה שניתן להסתפק בו במפגשים במרכז קשר בין הקטינים לבין אמם. מדובר במערכת יחסים משפחתית מורכבת ביותר המצריכה פתרון ממשי ולא פתרון שהוא בגדר "פלסטר" (המפגשים במרכז קשר). יש לבחון את הדינמיקה המשפחתית המורכבת היכולת ההוריות והקשיים בקשר. התערבות שכזו, כך נקבע, צריכה להיעשות בידי מומחה שיערוך בשלב ראשון אינטייק למשפחה, יעריך מורכבות היחסים בתוך המשפחה, הדינמיקה בין ההורים ומצב הקטינים ויבנה תוכנית טיפולית מתאימה. על כן מינה בית המשפט קמא מומחית מטעמו וביקש עדכון ראשון תוך 30 יום וחייב את הצדדים לשתף פעולה עמה תוך שקבע כי ינקטו סנקציות מתאימות כנגד צד שלא משתף פעולה.

15. ביום 20.7.25 התקבל עדכון המומחית ממנו עלה כי קבעה מפגש עם שני ההורים אך האב טוען כי פונה להגשת ערעור ועיכוב ביצוע ולכן מסרב להגיע. המומחית ביקשה לברר אם ניתנה החלטת עיכוב ביצוע כלשהי.

16. ביום 21.7.25 קבע בית משפט קמא כי גם אם תוגש בקשת רשות ערעור על המבקש לשתף פעולה עם המומחית שאם לא כן יושתו עליו סנקציות מתאימות שכן הדבר יעכב בניית תכנית הטיפול במשפחה.

17. ביום 10.8.25 הוגש עדכון נוסף של העו"ס לסדרי דין לעניין המפגשים במרכז הקשר. וכן לעניין מפגשי העו"ס עם שני ההורים. נטען שתוך כדי המפגש של האם עם העו"ס התקבלה שיחה מאחד הילדים שדרש מאמו לדעת היכן היא, ביקש שתראה לו בשיחת וידאו ואף דרש שלא תנתק השיחה. העו"ס מציינת כי השיח היה תוקפני, לא מותאם גיל וחסר גבולות הורה-ילד. באשר למפגש של האם עם הקטינים, התקיים מפגש ראשון שהיה קשה מאוד. הבנים התקשו להיפרד מהאב והחלו בשיח פוגעני כלפי האם הנוכחות העו"ס תוך שניסו להראות לה חבלות על גופם. כאשר העו"ס טענה בפניהם שלא מבחינה בחבלות וניסתה להביא את השיח למקום של "כאן ועכשיו" הם יצאו בצעקות מהחדר אל

האב עם טענות כלפי עו"ס מרכז הקשר שמפקפקת בטענותיהם וכו'. בניסיון להרגעת הרוחות נתבקש גם האב להיכנס לחדר אך הדבר לא הביא לרגיעה והילדים המשיכו בהאשמות ובמילים לא יפות כלפי האם ("חרא"). כל ניסיון של העו"ס להתמקד בפתיחת דף חדש וב"כאן ועכשיו" או להתייחס למצוקת הילדים כשל. הילדים סירבו לכל קשר עם האם שהייתה בוכייה במהלך המפגש. העו"ס העריכה כי בשל עצימות הסכסוך וסרבנות הקשר, מרכז הקשר עלול רק להחריף את המצב ויש קודם כל להפנות את הצדדים לטיפול. היא הצטרפה לעמדת בית משפט קמא כי נדרשת מעורבות מטפל מומחה חיצוני. היא הוסיפה כי היא יוצאת לחופשת לידה והטיפול ממילא יועבר לעו"ס אחרת לסדרי דין והמשפחה תהיה ברשימת המתנה ועל כן ביקשה שבית המשפט יבהיר נוכח ההפניה לטיפול חיצוני אם עדיין יש צורך בתסקיר.

18. ביום 12.8.25 עיין בית משפט קמא בדיווח ומסר כי המשפחה תטופל אצל ועל ידי המומחית ולא במרכז הקשר. לא ניתנה התייחסות לעניין תסקיר ולא ניתנו החלטות מאז מועד זה.

בקשת רשות הערעור ועיכוב הביצוע

19. כאמור, המבקש מסיג על החלטת בית משפט מיום 13.7.25 ועיקר טענותיו הן אלה:

19.1. בית המשפט קמא התעלם מאלימותה של האם חרף ראיות ברורות שהוצגו בפניו והסיק מסקנות במהרה ללא שנתן לאב את יומו ככל בעל דין וקבע הלכה למעשה כי מתקיים ניכור הורי מצד האב מבלי שקרא לילד בשמו.

19.2. בית משפט קמא קיבל כל דברי האם ללא פקפוק ולא נתן דעתו לכך שהאם מתחמקת ממבדקי מסוגלות הורית והערכת מסוכנות. זאת כאשר האם עצמה ביקשה בדיקת מסוגלות הורית לאב. בית משפט קמא היה מחויב להפנות האם לבדיקת מסוגלות הורית והערכת מסוכנות.

19.3. החלטת בית משפט קמא אינה מנומקת הגם שניתנה לאחר דיון ראשוני וללא שניתנה עמדת האפוט' לדין ולא הוגש עדיין תסקיר.

19.4. אי המתנה לתסקיר ולעמדה ראשונית של האפוט' לדין והפניית המשפחה למומחית חרצה גורל המשפחה.

19.5. המומחית שמונתה היא מומחית לניכור הורי וטרם נקבע אם מדובר בסרבנות קשר מוצדקת או בניכור הורי.

19.6. מצבו הכלכלי של האב אינו מאפשר מינוי מומחה פרטי.

19.7. האב צירף גם לבקשת רשות הערעור ועיכוב הביצוע התקן נשלף ובו סרטונים שונים בהם בית משפט זה צפה ובחן.

20. לאור דחיפות העניין והיעדר כל סיכוי ובסיס לבקשת רשות הערעור ו/או עיכוב הביצוע ראיתי לנכון להידרש לשתייה במיוחד.

21. אפתח ואציין כי ניתן היה לדחות את שתי הבקשות על הסף רק מהטעם שהמבקש מבזה החלטות שיפוטיות והחליט על דעתו ללא עיכוב ביצוע שלא להיפגש עם המומחית ולהתמסר להליך הטיפולי. לא יעלה על הדעת שמשפחה המתנהלת בסכסוך בעצימות גבוהה תופנה לגורם טיפולי לצרכי פתרון הבעיות במשפחה והורה שההחלטה אינה נושאת חן בעיניו יעשה כעולה על רוחו רק בגלל שמתכוון להשיג על ההחלטה. סעד המאופיין בדחיפות צריך שיקבל ביטוי מידי בסמוך למועד בקשתו ולבטח יש להוציא אל הפועל מיד עם מתן ההחלטה השיפוטית (ראו ענ"א (מחוזי חיפה) 30194-05-24 פלוני נ' פלונית (נבו 2.6.2024)). על כן, התנהלות זו של המבקש מעוררת תהיות וסימני שאלה ואינה מקובלת כלל.

22. החלטת בית משפט קמא היא **דוגמא ראויה** איך צריך בית משפט לענייני משפחה לפעול **במהירות וביעילות**, במקרה של **סכסוך בעצימות גבוהה עם טענות לכישלון קשר בין הורים לילדים**. הרי זה בדיוק הרציונל העומד בבסיס הוראת נוהל נשיאת בית המשפט העליון בדבר הבטחת קשר בין הורים וילדים (מס' 20-2 פורסם באתר הרשות השופטת). הנוהל עוסק הן בחשיבות קשר הורה-ילד והן בחשיבות מוגנות ילדים בקשר. נרשם בו כי הליכים משפטיים בהם עולה חשש לפגיעה בקשר בין הורים לילדיהם על רקע סכסוך משפחתי כמו גם הליכים המעלים חשש לפגיעה במוגנות ילדים מחייבים מתן מענה ראשוני, יעיל ומהיר מצד בתי המשפט לענייני משפחה. החשת זיהוי ואבחון טעמי הפגיעה בקשר בשלבים מוקדמים ומתן סעד זמני יכול ויסייעו במניעת החמרת הפגיעה בקשר או קיבועו של נתק וסירוב לקשר מצד אחר. ובמקרים של קשיים בקשר בין הורה לילד על רקע פגיעה של ההורה, יהיה בכך להבטיח מוגנות ובטחון עבור הילד מצד שני. עוד נקבע בנוהל כי אין בו כדי לגרוע מסמכות בתי המשפט ליתן כל החלטה על פי שיקול דעתו במסגרת הסמכויות שנתונות לו על פי דין **בכל עת** במהלך ההליך המשפטי (סעיף 10 לנוהל). נזכיר עוד כי לבית המשפט לענייני משפחה סמכות כללית לנהוג בדרך הנראית לו הטובה ביותר לעשות צדק לפי סעיף 8 לחוק בית המשפט לענייני משפחה התשנ"ה - 1995 ובתי משפט לערעור ממעטים להתערב בהחלטות מכוח סעיף זה בהקשר של טיפול בכשלון קשר בין הורים וילדים (ראו למשל רמ"ש (מחוזי חיפה) 45319-05-19 ש.ו.ב. נ' א.ב. (נבו 2019)).

23. בית משפט הזמין תסקיר מיד עם הגשת התביעה והבקשה. הוא הקדים דיון או ייחד דיון לבקשה הדחופה. הוא ביקש מהעו"ס להקדים מועד הגשת תסקיר או להגיש תסקיר ראשוני. הוא הפנה הצדדים למרכז הקשר. הוא עקב אחר הדיווחים השונים. הוא מינה אפו"ט לדין ולאחר שקיים דיון והבין כי מדובר בסכסוך עצים המצריך מעורבות של מומחה ראה לנכון למנות מומחית. זהו ארגז הכלים של בית משפט לענייני משפחה והוא עשה שימוש מושכל ונכון בארגז כלים זה כמו גם בניסיונו והיכרותו עם סכסוך בעצימות כה גבוהה.

24. החלטת בית משפט קמא **אינה קובעת** כי מדובר בניכור הורי (הגם שסממנים לכך עולים מתיאור העו"ס במרכז הקשר את האינטראקציה בין האם לבין הקטינים). בית משפט קמא היה זהיר ביותר וטוב שכך, שכן הטענות קוטביות ואין בידו פרטי מידע מספקים בשלב זה כדי לחוות דעה. עמדת האב בבקשת רשות הערעור היא על גבול האבסורד המשפטי; כאשר בתי משפט לענייני משפחה קובעים כי כישלון הקשר בין הורים לבין ילדים הוא בשל ניכור הורי,

מתקוממים כנגדם בטענות כי הדבר הוא תיוג או קביעה שגויה. כאשר בתי משפט כמו במקרה דנן לא קובעים דבר באשר לסיבות כישלון הקשר, עדיין אומרים עליהם שהם קבעו שמדובר בניכור הורי. בית משפט קמא אמר שרוב הנסתר על הגלוי במשפחה זו וכי מדובר **במורכבות**. נראה כי צדק לחלוטין בכך ולא ברור לי על מה האב מלין. ומה אם בכל זאת מדובר בניכור הורי (או כשלון קשר היברידי)? הרי ללא התערבות ומהירה וגדיעת סרבנות הקשר באופן מידי הדבר עלול להשתרש ואז ההתערבות הטיפולית והמשפטית הופכת קשה הרבה יותר (לרציונל ההתערבות המיידית והמהירה לגדיעת סרבנות קשר ראו עמ"ש (מחוזי ת"א) 8965-10-20 **פלונית נ' פלוני** (נבו 20.1.2021)).

25. זאת ועוד, צדק בית משפט קמא שקבע כי לא מדובר במקרה שבו הטיפול המשפטי יהיה קביעת מפגשים במרכז קשר ותו לא. הדבר יחמיץ הטיפול בשורש הבעיה ומציאת פתרון כולל שכה חשוב למשפחה ולילדים. על כן מינוי המומחית יוכל לסייע לקבל תמונת מצב ברורה יותר אודות המשפחה, התנהלות ההורים והמלצות באשר לאופן ותדירות זמני שהות והמסגרת שיתקיימו. עוד התייחס בית משפט קמא גם לסוגיית העברת הקטין הרך שאצל האם לידי האב. גם עניין זה יבחן על ידי המומחית. על מה האב מלין?

26. החלטת בית המשפט קמא היא החלטה שגם נתמכת על ידי עמדת העו"ס מיום 10.8.25 שקובעת כי בשל הקונפליקט בעוצמתו הנוכחית וסרבנות הקשר, מרכז הקשר יכול רק להחריף את המצב ויש קודם כל להפנות את הצדדים לטיפול. העו"ס מצטרפת לעמדת בית משפט קמא לעניין מינוי מומחה חיצוני לפי החלטתו ודומה כי אף ביקשה ליתר הגשת תסקיר בנסיבות אלו.

27. קבלת טענות המבקש משמעותן היא אחת - **יצירת נתק בין הילדים לבין האם ואי העברת הקטין אליו בשלב זה**. זאת כל כך מדוע? משום שהעו"ס לסדרי דין יצאה לחופשת לידה. מי יודע אימתי יוגש תסקיר על ידי עו"ס לסדרי דין מחליפה ובשים לב לרשימת המתנה של משפחות ותיקים הממתינים לתסקירים. מדובר בפרק זמן של מספר חודשים במקרה הטוב. אפוטרופוס לדין לא התייצבה לדין והמבקש מצפה שבינתיים לא יינתנו החלטות בעניינים שעל הפרק עד שהיא תכיר את הילדים ותביע עמדתה. בינתיים אין חולק כי ניסיון המפגשים של האם עם הקטינים במרכז הקשר נכשל כישלון חרוץ (ראו דיווח העו"ס מיום 10.8.25). קבלת עמדת האב בדבר משלוח האם או הצדדים לבדיקות מסוגלות הורית משמעותו המתנה של עוד חודשים ארוכים נוספים. כל זאת כאשר המשפחה, הדינמיקה והילדים אינם מטופלים. אין שום היגיון בכך. אין הדבר מתיישב כלל עם טובת הילדים. קבלת עמדת האב משמעותו היא שיהיו המלצות כאלה ואחרות בעניין הקשר של הילדים וההורים במקרה הטוב בעוד חצי שנה. ומה בינתיים? מה עם זמן ילד? מה יקרה לקשר בין ההורים לבין הילדים? (לעניין חשיבות מימד זמן ילד ראו דנ"א 6211/13 **היועמ"ש במשרד הרווחה והשירותים החברתיים נ' פלונית** (נבו 23.12.2013)).

28. מבקש, דווקא היה צריך לסמוך ולשמוח על ההחלטה שניתנה. דווקא מינוי מומחית יאפשר לו ולילדים להתבטא ותיערך הערכה מקיפה של הדינמיקה ההורית, של יחסי הורים ילדים והמשפחה תיכנס למסלול טיפולי ויינתנו המלצות. זאת ועוד העברת הטיפול בהסדרת הקשר של הילדים עם האם אצל המומחית מבטיח את המוגנות החיונית להם בצד הבטחת קשר יציב (כפי שמסביר נוהל הנשיאה). איזה אב, החושש לשלום ילדיו מפני אמם ומעוניין בטובתם לא היה רוצה בכך?

29. הטענות בדבר זהות המומחית אף הן טענות שראוי היה כי לא יועלו. מדובר במומחית רשומה ברשימת המומחים לפי צו ההקמה של יחידות הסיוע. היא מומחית לתחום הניכור ההורי אך גם מומחית לטראומה, לסכסוכי גירושין עצימים,

למשפחות תחת אלימות במשפחה, להזנחה, לטיפול דיאדי, לטיפול הורה-ילד, לסמכות הורית ולכישלונות קשר מסוגים שונים (ראו תחומי ההתמחות המפורטים בפנייתה לבית משפט קמא וכן ראו דחיית טענה זהה ברמ"ש (מחוזי חיפה) 45319-05-19 ש.ו.ב. נ' א.ב. (נבו 2019)).

30. משכך, אין כל ספק שנבחרה על ידי בית משפט מומחית מתאימה וראויה ביותר ומכל מקום מדובר בעניין הנתון לשיקול דעתה של הערכאה המבררת ולא הייתי מתערב בכך כלל, קל וחומר בטרם הוגש כל דיווח על ידה היכול לבסס טענות המבקש.

31. הטענות בדבר היעדר יכולת כלכלית למנות מומחה פרטי אף הן תרתי דסתרי; את שכר טרחתה של המומחית שמינה בית משפט קמא, המבקש אינו יכול לממן. אך הוא יכול לממן תמלילים של הקלטות, חוקרים פרטיים, מסוגלות הורית, הוא יכול לממן טיפולים למשפחה וגם הערכת מסוכנות? איפה ההיגיון בדבר (והרי בדיקות אלו לא נערכות על ידי גרמי הרווחה הציבוריים וראו למשל רמ"ש (מחוזי ת"א) 30417-09-22 פלונית נ' אלמונית (נבו 3.10.2022)). על כך אוסיף, כי האב מיוצג באופן פרטי כאשר לפי האמור בכתבי הטענות מדובר בעורך דין עצמאי בעל משרד ביחידה הבנויה בבית מגורים שבבעלות הצדדים. הוא משלם החזר משכנתא בסך של כ-6,400 ₪ בחודש. עוד נטען כי הוא בעל רכבי אספנות שונים, אופנוע, ג'יפ. דווקא התובעת שהיא שכירה וגנת במקצועה נראה כי תתקשה כלכלית בעלויות האמורות. היא ולא הוא. אך בין אם יש או יהיה קושי כלכלי לעמוד בתשלומי שכר טרחת המומחית, הרי שחשיבות מינויה והתמסרות הצדדים לטיפול במשפחה עומדים מעל הכל ומצופה מההורים לעשות כל שאלא ידם לשתף פעולה ולעמוד בתשלום שכרה.

32. ההחלטה של בית משפט קמא היא החלטה שבראש ובראשונה מקדמת את טובת הילדים ומתיישבת עם האופי הטיפולי של בית המשפט לענייני משפחה. מה שהאב מבקש הוא שבית המשפט קמא ימשיך להתנהל באופן יריבותי (אדברסרי); ישמע טענות, יאפשר הבאת ראיות ואז רק ישקול אם למנות מומחה. לא כך אמור לפעול בית משפט טיפולי כדוגמת בית המשפט לענייני משפחה. למעלה מכך, דווקא ההפניה של הצדדים להליך הטיפולי בחסות המומחית היא הצעד הנכון בנסיבות העניין. היא יוצרת רגיעה במובן זה שההורים "לא צריכים" להמשיך לאסוף ראיות, הקלטות, סרטונים, הצהרות ולפקוד את בית המשפט בדיונים בהם יטענו ויעידו כך או אחרת (והרי לא זה מה שיקדם את טובת הילד). מה שיכול לסייע למשפחה ולהביא גם לרגיעה בסערה שלפנינו הוא הפניית המשפחה לאפיק הטיפולי בחסות המומחית וטוב עשה בית משפט קמא עת נהג כפי שנהג.

33. לא התרשמתי כי נפגעה זכות דיונית כלשהי של המבקש. אין כל הכרח כי קודם מינוי מומחה לפתרון או טיפול בבעיות קשר של הורה-ילד, יוגש תסקיר או תינתן עמדת האפוט' לדין. כל מקרה לגופו ולבית משפט לענייני משפחה שהוא בית משפט מקצועי ומומחה כשלעצמו בעניינים אלה, שיקול דעת רחב. ערכאת הערעור תמטע להתערב בהחלטות מסוג זה.

34. בשולי הדברים אציין כי ההקלטות (שנעשו על ידי המבקש בסתר ככל הנראה) שצורפו לבקשה אך מוכיחות עד כמה הצדדים לא יכולים לדור תחת קורת גג אחת וטוב עשו שנפרדו (אגב לא ברור לי איך המבקש מעוניין בשלום בית ככל שמעוניין אם אלו טענותיו כלפי המשיבה). שני הצדדים מדברים האחד אל משנהו מעל ראשם של הילדים בחוסר כבוד ולעתים תוך גידופים והעלבות הדדיות ובטונים לא נעימים בלשון המעטה. הילדים הגדולים יותר מחפשים חיזוק של האב למעשי אלימות של האם כלפיו וכלפיהם ("אבא היא ירקה עליך" ... "תענה בן או לא". הילדים מקללים את אמם

והם יחד עם האב מדברים כאילו מודעים לקיומה של הקלטה תוך שחוזרים על הביטויים "שלא תרביץ", "היא מרביצה" "שב כאן שהיא לא תרביץ לך", "לא רוצים ללכת איתה למסיבה תעופי מפה", בוא נתקשר למשטרה אמא מרביצה לי הרבה מכות"). לא ניתן ללמוד מהקלטות אלה עד כמה אותנטיים התיאורים הנטענים על ידי האב ורבות מהשאלות שלו את הילדים הן סוגסטיביות. לא ניתן לפסול כי גם היו גילויי אלימות של האם כלפי הילדים, אך התיאורים של העו"ס ממרכז הקשר כמו גם צעקות הילדים על אימם וגידופה על ידם לא מתיישבים עם ילדים שאכן סובלים מחרדה או פחד מאם אלימה. מכל מקום מדובר בעניינים שלמומחית יש את הכלים לבחון לעומקם ולהציע פתרונות ראויים. ראוי כי האב יפסיק להקליט את הילדים ואת המשיבה והצדדים יקדישו משאביהם ומאמציהם לאפיק הטיפול ולא זה המשפטי. האב הוא אמנם עורך דין, אך הוא קודם כל הורה. כעת זמן לטיפול משולב בהורות, בדינמיקה, ביחסים, בתקשורת ובילדים (על ידי שני הצדדים). כעת לא הזמן להוכיח את הצד האחר או לנצח אותו.

35. סיכום של דבר, דין שתי הבקשות (רשות ערעור ועיכוב ביצוע) להידחות תוך שלפנים משורת הדין ומתוך תקווה כי הדברים האמורים יביאו לשינוי ההתנהלות וקידום הליכי הטיפול, לא יושת חיוב לאוצר המדינה. הפקדון יושב למבקש.

ההחלטה ניתנת לפרסום תוך השמטת פרטים מזהים.

ניתנה היום, י"ט אב תשפ"ה, 13 אוגוסט 2025, בהעדר הצדדים.